

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl dne 18. října 2017 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Zacha a přísedících Jiřího Čmuchy a Marie Liškové po hlavním líčení

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného]

[datum narození] v [anonymizováno], [země], klinický psycholog, bytem [adresa obžalovaného],

je vinen,

že

dne 16. září 2016, v době kolem 17:00 hodin, jako řidič osobního automobilu tov. zn. Jaguar XF, [registrační značka], při jízdě po silnici III. třídy [číslo] v jejím 2,499 km na území okresu [obec], ve směru od [územní celek] na [územní celek], porušil zejména povinnosti uložené mu v ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 1, odst. 2 zák.č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, plně se nevěnoval řízení vozidla a při nepřizpůsobení rychlosti jízdy zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě nezvládl při průjezdu levotočivé zatáčky řízení vozidla a nejprve s vozidlem pravými koly vyjel vpravo mimo vozovku a následně přešel do protisměrného jízdního pruhu, kde se čelně střetl s protijedoucím osobním automobilem tov. zn. Ford Focus, [registrační značka], řízeným [celé jméno poškozeného], [datum narození], a při této dopravní nehodě utrpěl zranění jak sám obviněný, tak také osoby v automobilu protijedoucím, a to

řidič osobního automobilu tov. zn. Ford Focus [celé jméno poškozeného], [datum narození], kožní oděrky na obličej v rozsahu čelní krajiny oboustranně, v místě pravého obočí, na pravé tváři, na nosním hřbetu, na pravé a levé straně nosu, na levé tváři, pod bradovým výběžkem dolní čelisti, na přední straně hrudníku v oblasti dolní části hrudní kosti vlevo při střední čáře, pod

pokračování - 2 - 2 T 95/2017

pravou prsní bradavkou, na přední straně horní třetiny pravé paže, na přední, vnitřní a zevní straně horní poloviny levé paže, v místě hřebene lopaty kyčelní vpravo i vlevo a na přední straně pravého a levého kolene, krevní podlitiny na přední straně pravého a levého bérce pod kolénem, pohmoždění přední stěny hrudní, pohmoždění obou plic, kompletní trhlínu (přetržení sestupné části) hrudní aorty, oboustranné sériové zlomeniny žeber s trhlinami pohrudnice a mezižeberních svalů, zlomeninu hrudní páteře ve výši 8. hrudního obratle, trhlíny jater, zakrvácení dutiny hrudní oboustranně, krvácení do dutiny břišní s nedokrevností orgánů a šokovými změnami ledvin, kterým na místě dopravní nehody podlehl;

jeho spolujezdkyně sedící neupoutaná bezpečnostním pásem na zadním sedadle vlevo [celé jméno poškozené], [datum narození], tři svislé ranky délky 2 cm v levé spánkové krajině, oděrky v levé spánkové krajině, podkožní krevní výron nad pravým prsem, podkožní krevní výron na pravém rameni a paži, podkožní krevní výron na levé paži, oděrku na hřbetní straně levého předloktí v dolní třetině, oděrku na vrcholu levého ramena, podkožní krevní výron na přechodu dlaňové a malíkové strany levého předloktí v rozsahu horní poloviny, podkožní krevní výron na hřbetě prvního mezičláňového kloubu 3. prstu levé ruky, oděrku na hřbetě druhého článku 5. prstu levé ruky, podkožní krevní výron a oděrku na přední straně pravého bérce, podkožní výrony a oděrky táhnoucí se od vnitřní strany levého kolene přes přední stranu bérce a zevní kotník až na zevní stranu levého nártu, rozsáhlý podkožní výron v krajině velkého chocholíku levé kosti stehenní, prokrvácení měkkých pokrývek lebních v levé spánkové a čelní krajině, prokrvácení levého spánkového svalu, povlakový subdurální krevní výron vpravo, subarachnoidální krevní výron, otok mozku, krevní výrony ve Varolově mostě s krví ve IV. mozkové komoře, zhmoždění dolních laloků obou plic, tříštivou zlomeninu obou kostí levého bérce, zakrvácení dutiny břišní při potrhání dolního pólu sleziny a jmenovaná v důsledku těchto zranění dne 18. 09. 2016 přes poskytnutou lékařskou pomoc v [nemocnice] zemřela a

spolujezdkyně [celé jméno poškozeného] sedící na sedadle spolujezdce vepředu vpravo [celé jméno poškozené], [datum narození], zhmoždění hrudní a břišní stěny, zlomeniny předních konců 2., 4. a 6. žebra vpravo a 5. – 9. žebra vlevo, trhlínu (perforaci) kličky tenkého střeva na rozhraní lačnicku a kyčelníku s nepatrným zakrvácením dutiny břišní a zhmoždění slinivky břišní s přechodným zvýšením jejích enzymů, tedy poranění, které je pro poškození důležitého orgánu ze soudně lékařského považováno za těžkou újmu na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt,

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví,

t í m spáchal

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku

přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti § 147 odst. 1 trestního zákoníku.

pokračování - 3 - 2 T 95/2017

Z a t o se odsuzuje

Podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou /2/ roků a šesti /6/ měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu obžalovanému podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání třech /3/ roků.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu dvou /2/ roků.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození:

- 1/ [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa], okr. [obec],
- 2/ [celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa], okr. [obec],
- 3/ [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa], okr. [obec],
- 4/ [celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa], okr. [obec],
- 5/ [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [obec a číslo], okr. [obec],
- 6/ [celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa]. [jméno] [číslo],
- 7/ [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa]. [jméno] [číslo],
- 8/ [celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa poškozeného a poškozené],
- 9/ [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa poškozeného a poškozené],

odkazují s uplatněným nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Z důkazů před soudem provedených bylo zjištěno, že obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného], [anonymizováno] se dopustil jednání jež je podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku. Pokud byl obžalovaný v průběhu hlavního líčení vyslechnut na svoji obhajobu uvedl, že na samotný nehodový děj si z důvodu utrpěného zranění nevzpomíná. Vypověděl, že inkriminovaný den jel z práce na svoji rekreační chalupu, ovšem za obcí [obec] na okr. [obec] byla objížďka, tudíž byl nucen zvolit jinou cestu a to cestu, kterou běžně nevyužívá. Nad spáchaným činem projevil lítost, dále vypověděl, že před jízdou byl odpočatý, žádný alkohol nebo léky ovlivňující řízení nepožil. Vznik dopravní nehody řádně a včas nahlásil příslušné pojišťovně a to pojišťovně Kooperativa k plnění z titulu odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla. Zda-li pojišťovna poskytla poškozeným plnění neví. Prostřednictvím Probační a mediační služby ČR se pokusil navázat kontakt s poškozenými, tímto učinil návrh na finanční odškodnění nad rámec plnění pojišťovny, jím poskytnuté vyrovnání nebylo akceptováno.

Kromě důkazu výpovědi obžalovaného soud v průběhu hlavního líčení provedl celou řadu důkazů dalších, když byly přečteny úřední záznamy sepsané s osobami [jméno] [příjmení], [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozené]. K obsahu těchto úředních záznamů lze uvést, že žádný z těchto důkazů neobjasnil více samotný skutkový děj, neboť i [celé jméno poškozené] uvedla toliko to, že vozidlo obžalovaného zaregistrovala okamžik před střetem samotným a z důvodu utrpěného zranění si na další okolnosti vzniku dopravní nehody nevzpomíná. Z těchto úředních záznamů soud objasnil toliko to, že zemřelý poškozený

pokračování - 4 - 2 T 95/2017

[celé jméno poškozeného] byl kvalitním řidičem, s velkými zkušenostmi, když při řízení motorového vozidla nikterak neriskoval ve smyslu toho, že by jezdil nebezpečně. Za této situace bylo nutno vznik dopravní nehody a průběh nehodového děje prokazovat důkazy listinnými a dalšími provedenými důkazy zejména znaleckými posudky znalců z oboru dopravy [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení], [anonymizováno]. V souladu s obsahem protokolu o nehodě v silničním provozu, pořízenou fotodokumentací, plánkem místa dopravní nehody, jakož i závěry znaleckých posudků shora uvedených znalců je zcela zřejmé, že příčinou vzniku dopravní nehody mezi vozidlem Jaguar [registrační značka] (dále jen vozidlo Jaguar) a vozidlem [příjmení] [jméno]

[registrační značka] (dále jen vozidlo [příjmení]) řízeným poškozeným zemřelým [celé jméno poškozeného] bylo přejetí vozidla Jaguar do protisměrného jízdního pruhu a následnému čelnímu nárazu do protijedoucího automobilu zn. Ford. Ze znaleckého posudku znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] a jeho výsledku před soudem bylo zjištěno, že příčinou vzniku dopravní nehody bylo vyjetí vozidla Jaguar pravými koly mimo komunikaci, následné stočení volantu do levého, „rejdu“ mající za následek vyjetí do levého jízdního pruhu ve směru jízdy vozidla Jaguar, kde došlo k nárazu levou přední částí tohoto vozidla do levé předě protijedoucího Fordu. Pokud jde o rychlosti vozidel před střetem, znalec dovedl, že vozidlo Jaguar se pohybovalo rychlostí 92 km/hod a nárazová rychlost činila 67 km/hod, vozidlo [příjmení] se pohybovalo rychlostí 96 km/hod (v případě, že [celé jméno poškozeného] jako řidič před střetem brzdil – brzdné stopy č. 3,4 zajištěné při ohledání místa dopravní nehody), pokud tyto stopy nebyly vozidlem [příjmení] zanechány, činila rychlost jedoucího Fordu 88 km/hod. Dále znalec dovedl, že pokud vozidlo Jaguar nesjelo mimo komunikaci pravými koly z jiných než technických důvodů mohlo by to vést k závěru, že se vozidlo pohybovalo rychlostí vyšší než byla rychlost z technického hlediska přiměřená k bezpečnému projetí zatáčky. Tuto rychlost pak znalec stanovil bez možného vzniku stranového smyku na 74 km/hod. Dále znalec dovedl, že v okamžiku, kdy se vozidlo Jaguar pravými koly pohybovalo mimo komunikaci se protijedoucí automobil Ford nacházel ve vzdálenosti 34,5 m před místem střetu z čehož učinil závěr, že zemřelý [celé jméno poškozeného] nemohl střetu jakýmkoliv způsobem zabránit. Ve své výpovědi v průběhu hlavního líčení pak znalec dodal, že při stanovení rychlosti bezpečného projetí zatáčky před místem střetu vycházel z poloměru zatáčky tak, jak byl uveden v protokole o nehodě v silničním provozu, nepřihlížel k příčnému spádu komunikace, neboť tyto údaje neměl k dispozici a své výpočty založil na použití součinitele adheze při koeficientu 0,4. Dále znalec doplnil, že jím vypočtené rychlosti vozidel je nutno posuzovat v toleranci plus-mínus 10 % a poukázal rovněž na skutečnost, že stav krajnice před místem dopravní nehody ve směru jízdy vozidla Jaguar je zjevně nevyhovující. Ze znaleckého posudku a výsledku [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení], [anonymizováno]. bylo zjištěno, že jeho úkolem bylo posouzení vlivu stavu komunikace na vznik a průběh dopravní nehody. Znalec na místě samém provedl měření, kdy stanovil poloměr zatáčky a dále konstatoval, že pokud by v předmětné zatáčce před místem dopravní nehody byla standardní krajnice a nikoliv podélný schod, k nehodě by zjevně nedošlo. Poukázal na skutečnost, že nebezpečná krajnice před místem dopravní nehody nebyla řidičům signalizována značkou A28. Dále při znaleckém zkoumání konstatoval rovněž matoucí umístění směrového sloupku, který oproti jiným směrovým sloupkům umístěným v odstupe 0,45 m od vozovky se před místem dopravní nehody nacházel ve vzdálenosti 1,15 m od vozovky z čehož dovedl, že takovéto umístění směrového sloupku mohlo řidiče mást ve smyslu šíře vozovky a krajnice. Ve své výpovědi se pak znalec vyjádřil i k tomu, že je autorem učebnic Analýzy nehod v silničním provozu a specialista na problematiku protismykových vlastností vozidla. Z této své pozice dovedl, že součinitel adheze v místě dopravní nehody použitý znalce [příjmení] [příjmení] v hodnotě 0,4 nelze interpretovat jako limitní hodnotu součinitele adheze, kdy uvedl, že hodnota tohoto součinitele 0,6 je běžně dosažitelná na suché vozovce, takže pro průjezd zatáčky v místě dopravní nehody je možno takovýto koeficient použít. Skutečnosti zjištěné z výpovědi tohoto

pokračování - 5 - 2 T 95/2017

znalce pak byly více rozvedeny ve znaleckém posudku znalce z oboru dopravy [anonymizováno] [jméno] [příjmení]. Tento znalec ve znaleckém posudku a ve své výpovědi před soudem rovněž analyzoval průběh nehodového děje, vyjadřoval se k rychlosti jízdy motorových vozidel a dalším zadaným otázkám. Pokud jde o průběh nehodového děje lze konstatovat, že tento znalec stanovil průběh nehodového děje shodným způsobem jako [anonymizováno] [příjmení]. Rovněž tak jím stanovené rychlosti vozidel před místem střetu korespondují se závěry znalce předchozího. Jediné v čem se závěry znalce [příjmení] [příjmení] nepatrně odlišují od závěrů znalce [příjmení] [příjmení] je závěr o technicky přijatelném rozmezí projetí místem dopravní nehody vozidel Jaguar a

[příjmení], přičemž znalec určil technicky přijatelnou rychlost projetí v rozmezí [číslo] km/hod u vozidla [příjmení] a u vozidla Jaguar [číslo] km/hod, přičemž konstatoval, že obě vozidla se pohybovala rychlostí v rozmezí těchto stanovených údajů a to vozidlo Jaguar rychlostí 85 km/hod a vozidlo [příjmení] rychlostí 88 km/hod. K odlišnostem jeho závěrů se závěry znalce [příjmení] [příjmení] znalec uvedl, že při vypracování znaleckého posudku pracoval s údaji o poloměru zatáčky stanovené posudkem [anonymizováno]. [příjmení], navíc vzal v úvahu příčný sklon vozovky a obhajitelný koeficient adheze 0,6 (použití tohoto koeficientu odpovídá závěrům znalce [příjmení]. [anonymizováno] [příjmení], [anonymizováno]). Oba znalci tedy jak [anonymizováno] [příjmení], tak [anonymizováno] [příjmení] se pak v posudcích vyjádřili k použití zádržných systémů osádek obou vozidel zúčastněných na dopravní nehodě, znalec [příjmení] [příjmení] pak i k technickému stavu motorových vozidel, když technický stav obou motorových vozidel před vznikem dopravní nehody byl ještě blíže vyhodnocen znaleckým posudkem znalce [příjmení] [jméno] [jméno]. Tento ve znaleckém posudku konstatoval, že obě vozidla před vznikem dopravní nehody netrpěla žádnou technickou závadou, která by mohla vést ke vzniku této dopravní nehody. V průběhu dalšího dokazování soud znaleckými posudky [příjmení]. [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení], [titul], [anonymizováno] [příjmení], [anonymizováno] [příjmení] a [anonymizováno] [příjmení] objasňoval následky této dopravní nehody, jakož i mechanismus vzniku zranění dílem vedoucí k úmrtí některých účastníků dopravní nehody. Pokud jde o následky dopravní nehody ve smyslu vzniku zranění u poškozených [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozené] lze uvést, že znalci zjistili zranění v rozsahu jak jsou popsána ve výrokové části tohoto rozsudku. Dále je nutno konstatovat, že u obžalovaného a u [celé jméno poškozeného] nebylo zjištěno, že by před vznikem dopravní nehody požíli jakoukoliv látku, která by ovlivnila jejich schopnost motorové vozidlo řídit, tím míněno alkohol, [příjmení] či jiné medikamenty. Znalci [příjmení]. [příjmení], [anonymizováno] [příjmení] a [anonymizována dvě slova] se pak ve svých posudcích vyjádřili i k mechanismu vzniku zranění, přičemž pro účely tohoto trestního řízení se jeví jako důležité zjištění znalců spočívající v tom, že pokud by spolujezdkyně ve vozidle [příjmení] sedící na zadním sedadle, tedy [celé jméno poškozené], použila zádržný systém tak by při nehodě utrpěla nejpravděpodobněji jen lehké zranění, přičemž méně pravděpodobný je vznik zranění těžšího. Pokud jde o zranění řidiče vozidla [příjmení] [celé jméno poškozeného] u tohoto znalci shodně konstatovali jako příčinu smrti trhlinu hrudní aorty se zakrvácením dutiny hrudní. K mechanismu vzniku tohoto nejzávažnějšího zranění znalci shodně uvedli, že toto bylo způsobem tupým předmětem, který o velké síle působil na hrudník zezadu, přičemž lze dovodit, že ke vzniku tohoto nejzávažnějšího zranění došlo při nárazu nepřipoutané spolujezdkyně vzhledem vlevo do opěraku sedadla řidiče. V případě, že by spolujezdkyně ve vozidle [příjmení] sedící na zadním sedadle byla připoutána bezpečnostním pásem došlo by rovněž při této dopravní nehodě u [celé jméno poškozeného] ke zranění těžkému a to nejméně k sériovým zlomeninám žeber, ke zhmoždění plic, přičemž takovéto zranění by bylo možno považovat ze soudně lékařského hlediska za zranění těžké. Tak jak je již uvedeno shora v případě, že by [celé jméno poškozené] použila bezpečnostní pás mohlo by u ní dojít rovněž ke vzniku těžkého zranění v důsledku zpomalení a působení pásů a to zhmoždění plic, trhlinám jater, tenkého střeva či slinivky břišní, vznik takového zranění je však méně pravděpodobný s tím, že u jmenované by nejpravděpodobněji došlo toliko ke zhmoždění hrudníku, zlomeninám žeber či hrudní kosti, když takovéto zranění by

pokračování - 6 - 2 T 95/2017

bylo považováno z hlediska soudně lékařského za zranění lehké. Pokud jde o poškozenou [celé jméno poškozené] zde znalci rovněž dospěli ke shodným závěrům, kdy při specifikaci zjištěných zranění jak jsou popsána ve výroku rozsudku uvedli, že se jedná o zranění ze soudně lékařského hlediska považována za zranění těžká, přičemž mechanismus vzniku těchto zranění odpovídá čelnímu nárazu osobního automobilu Ford na pevnou překážku, tedy do protijedoucího automobilu při řádném použití bezpečnostních pásů. Pokud soud výše provedené důkazy shrne lze

jednoznačně dospět k závěru, že příčinou vzniku dopravní nehody je skutečnost, že vozidlo řízené obžalovaným vyjelo do protisměru, kde se čelně střetlo s protijedoucím automobilem Ford. V automobilu Ford pak došlo k úmrtí řidiče [celé jméno poškozeného], následnému úmrtí spolujezdkyně [celé jméno poškozené] a ke způsobení těžké újmy na zdraví u spolujezdkyně [celé jméno poškozené]. Jednání obžalovaného jako řidiče vozidla Jaguar je v příčinné souvislosti se vznikem následku, tedy smrti, či těžké újmy na zdraví dalších osob z čehož soud může dovodit, že obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu těžké újmy na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku. V tomto případě je nerozhodné zda-li k vzniklému následku vedlo i spoluzavinění poškozených. V podané obžalobě bylo jednání [celé jméno obžalovaného] kvalifikováno jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1,2 tr. zákoníku a přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1,2 tr. zákoníku. Státní zástupce zřejmě porušení důležité povinnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby spatřoval v tom, že obžalovaný jako řidič automobilu Jaguar porušil ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 2 písm. b), § 11 odst. 1, 2 a § 18 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích. Dle ustálené judikatury za porušení důležité povinnosti není možno mechanicky považovat jakéhokoliv porušení předpisu, ale jen takové povinnosti, jejíž porušení má zpravidla za následek nebezpečí pro lidský život. V takovémto případě musí být zjištěna příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vzniklým následkem. Tak jak je již konstatováno shora státní zástupce dovozuje u obžalovaného porušení ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b) zák. č. 361/2000 Sb. V tomto konkrétním případě se jedná o základní povinnosti řidiče, když povinnost stanovená v § 4 písm. a) citovaného zákona obecně zavazuje řidiče motorového vozidla chovat se ohleduplně a ukázněně tak, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob a své chování přizpůsobil zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu. Ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) ukládá řidiči povinnost se dále plně věnovat řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Jak je již konstatováno shora jedná se o základní povinnosti řidiče a v tomto konkrétním případě nebyl zjištěn a soudu předložen žádný důkaz, který by soud mohl vést k závěru, že [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného] tyto základní povinnosti řidiče porušil způsobem takovým, že toto porušení mělo za následek vznik dopravní nehody (nebylo zjištěno, že by se obžalovaný nevěnoval řízení motorového vozidla, jel rychlostí zjevně nepřiměřenou povaze a stavu vozovky, rychlostí zjevně nepřiměřenou povětrnostním podmínkám, jel riskantně, za jízdy telefonoval apod.) Lze tedy konstatovat, že obecně porušil základní povinnosti řidiče, nelze však takovéto porušení považovat za porušení povinnosti důležité ve smyslu ust. § 143 odst. 2 a § 147 odst. 2 tr. zákoníku. Ust. § 11 odst. 1,2 zák. č. 361/2000 Sb. obecně upravuje povinnost řidiče motorového vozidla jezdit vpravo a pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti při pravém okraji vozovky, přičemž v odst. 2 tohoto ustanovení je upraveno za jakých okolností smí řidič motorového vozidla vjet na krajnici a to způsobem takovým, že na krajnici smí řidič motorového vozidla vjet jen při zastavení a stání, nebo jestliže je to nutné při objíždění, vyhýbání, odbočování nebo otáčení, přitom musí dbát zvýšené opatrnosti. V tomto konkrétním případě bylo zjištěno, že obžalovaný sice jako řidič motorového vozidla na krajnici vjel aniž by byly splněny podmínky § 11 odst. 2 citovaného zákona. Soud se však

pokračování - 7 - 2 T 95/2017

musel zabývat rovněž i tím, že krajnice před místem dopravní nehody tvořila schod, když nebezpečnost krajnice nebyla zpovzdálí viditelná tak, jak se to podává ze znaleckého posudku znalce [příjmení]. [anonymizováno] [příjmení]. Nebezpečnost této krajnice nebyla před místem dopravní nehody označena dopravním značením, konkrétně značkou A28 a nelze přehlédnout ani matoucí umístění směrového sloupku před kritickým místem, který oproti běžnému standardu byl umístěn ve vzdálenosti 1,15 m od vozovky. Tyto zjištěné skutečnosti soud vedou k závěru, že pokud obžalovaný se svým vozidlem na krajnici vjel porušil sice povinnost uvedenou v § 11 odst.

2 zák. č. 361/2000 Sb., ale i v tomto případě s ohledem na další zjištěné skutečnosti v takovémto jeho jednání není možno spatřovat porušení důležité povinnosti ve smyslu toho, aby se jednalo o okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby. Dále je nutno zmínit i ust. § 18 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb. Toto ustanovení upravuje povinnost řidiče v souvislosti s rychlostí jízdy. Dle tohoto ustanovení rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat, smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost na kterou má rozhled. V tomto konkrétním případě soud neshledal ze strany obžalovaného porušení povinnosti upravené tímto ustanovením. Jak bylo zjištěno z výše naznačených znaleckých posudků, obžalovaný před místem dopravní nehody nejel svým vozidlem rychlostí nepřiměřenou, rychlost jím řízeného vozidla se pohybovala pod hranicí rychlosti povolené, před místem dopravní nehody se nenacházelo žádné dopravní značení, které by řidiče upozorňovalo na možné nebezpečí a přikazovalo rychlost snížit. Navíc z ustálené judikatury vyplývá, že zpravidla nebude možné považovat za porušení důležité povinnosti případy pokud rychlost vozidla byla i jen o málo vyšší než rychlost předepsaná, či přiměřená. Na základě těchto úvah může soud konstatovat toliko to, že obžalovaný jako řidič sice obecně nezachoval potřebnou míru povinné opatrnosti vyplývající obecně z pravidel silničního provozu, vjel se svým vozidlem na krajnici v úseku, kde se tato krajnice jevila jako nebezpečná. Tento nebezpečný úsek však nebyl označen ve smyslu toho, aby upozornil řidiče na zvýšené nebezpečí nezpevněné krajnice, přičemž po obžalovaném nelze požadovat, aby tuto nebezpečnost mohl předvídat. Na základě tohoto právního hodnocení pak soud mohl dovodit toliko to, co je již uvedeno shora, tedy že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku a těmito přečiny také soud obžalovaného uznal vinným.

Při úvahách o druhu a výši trestu, který má být obžalovanému za spáchanou trestnou činnost uložen, soud hodnotil míru škodlivosti jednání obžalovaného pro společnost a přihlédl i k jeho osobním poměrům. Obžalovanému lze přiznat polehčující okolnosti a to lítost nad spáchanou trestnou činností, snahu odčinit vzniklý nepříznivý následek, jakož i to, že obžalovaný je osobou bezúhonnou a tato trestná činnost je zjevně mimořádným vybočením z jeho doposud řádného života. Na straně druhé je však nutno přihlídnout k závažnému následku a to zejména smrti dvou osob ke které jednoznačně došlo v důsledku byť i nedbalostního zavinění obžalovaného, přičemž jak je již konstatováno výše na tento závěr nemá vliv ani případné spoluzavinění dalších osob. Obžalovaný svým jednáním naplnil zákonné znaky dvou přečinů a tudíž bylo nutné obžalovanému ukládat trest úhrnný za oba sbíhající se trestné činy podle pravidel stanovených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Dle tohoto ustanovení se úhrnný trest ukládá podle trestní sazby trestného činu (přečinu) přísněji trestného, což je v tomto případě ust. § 143 odst. 1 tr. zákoníku. Dle tohoto ustanovení lze pachatelé takového přečinu uložit trest odnětí svobody až na tři léta, případně trest zákazu činnosti. Pokud soud zvažoval jaký druh trestu má být obžalovanému uložen bylo vycházeno zejména ze závažného následku, který obžalovaný svým jednáním způsobil a tuto skutečnost

pokračování - 8 - 2 T 95/2017

nebylo možno vyhodnotit jiným způsobem než takovým, že je nutno ukládat trest v horní polovině zákonné trestní sazby ust. § 143 odst. 1 tr. zákoníku. S ohledem na další zjištěné skutečnosti a osobní poměry obžalovaného pak soud dovodil, že v tomto konkrétním případě lze trest ukládat ještě jako trest výchovný, tedy jako trest, který není spojen s omezením osobní svobody. Proto byl obžalovanému [příjmení] [celé jméno obžalovaného] uložen podle § 143 odst. 1 za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání dvou roků a šesti měsíců, když výkon tohoto trestu mu byl v souladu s ust. § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání třech roků. Protože trestná činnost byla spáchána v souvislosti s dopravou rozhodl soud rovněž tak, že obžalovanému uložil v souladu s ust. § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku trest

zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu dvou roků. Státní zástupce rovněž navrhoval obžalovanému uložit trest peněžitý. Ohledně tohoto návrhu státního zástupce soud konstatuje, že podmínky pro uložení peněžitého trestu v tomto případě shledány nebyly, takže návrh v této části akceptován nebyl.

K trestnímu řízení se s požadavkem na úhradu vzniklé škody a nemajetkové újmy připojili poškození [celé jméno poškozené], [datum narození], [celé jméno poškozeného], [datum narození], [celé jméno poškozené], [datum narození], [celé jméno poškozeného], [datum narození], [celé jméno poškozené], [datum narození], [celé jméno poškozeného], [datum narození], [celé jméno poškozené], [datum narození], [celé jméno poškozeného], [datum narození] a [celé jméno poškozené], [datum narození] a to prostřednictvím svého zmocněnce [příjmení] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] Tito poškození vůči obžalovanému uplatnili jednak požadavek na úhradu vzniklé škody a dále požadavek na úhradu nemajetkové újmy za způsobené duševní útrapy vyčíslené peněžním plnění, když v podrobnostech lze odkázat na uplatněný nárok tak, jak je v písemné podobě zaznamenán ve spisu. Za situace, kdy nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy byl uplatněn řádně a včas bylo nutno, aby soud o tomto nároku poškozených rovněž rozhodl. Ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu obecně upravuje povinnost soudu v případě, že odsuzuje obžalovaného pro trestný čin, kterým jinému způsobil škodu nebo nemajetkovou újmu, rozhodnout o jeho povinnosti způsobenou škodu uhradit nebo uhradit nemajetkovou újmu v penězích. V tomto konkrétním případě byla ze strany poškozených náhrada škody a nemajetkové újmy uplatněna a vyčíslena co do výše. [příjmení] soud mohl o povinnosti obžalovaného tyto nárokové částky poškozeným uhradit je nutno, aby výsledky dokazování provedeného před soudem soudu umožnily o těchto nárocích rozhodnout. V tomto konkrétním případě však lze konstatovat, že provedené dokazování soud neumožňuje bez dalšího o nárocích výše uvedených poškozených rozhodnout. Za této situace soud využil ust. § 229 odst. 1 tr. řádu a všechny shora zmíněné poškozené odkázal s uplatněným nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních a to proto, že rozhodnutí o této povinnosti obžalovaného by vyžadovalo další rozsáhlé dokazování, kde by soud byl nucen detailně zkoumat a prokazovat vzniklé duševní útrapy jednotlivých poškozených, míru jejich utrpení, zvažovat míru spoluzavinění poškozených na vzniklém následku. Takovéto prokazování by podstatně protáhlo probíhající trestní řízení, neboť se jedná o prokazování rozsáhlé a z tohoto důvodu soud za využití citovaného ustanovení poškozené odkázal z celým uplatněným nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, prostřednictvím soudu podepsaného.

Pelhřimov 18. října 2017

Mgr. Jiří Zach
soudce